

EL MALSON

Francisco Rojas Herrera

(Del narrador a Franz Kafka)

M'adreço a vostè per comentar-li que després d'haver llegit el seu llibre *La metamorfosi* tenim un punt en comú: tots dos hem esdevingut un insecte.

Jo m'imaginava que s'havia transformat en una papallona, la qual cosa trobava molt patètica i alhora divertida, però per part meva no m'agrada gens haver de suportar la closca aquesta d'escarabat. Per tant, si em fa el favor, no torni a escriure sobre persones que es tornen animals, per petits que siguin, perquè crearà una plaga de mil dimonis.

(De Franz Kafka al narrador)

No sé qui és vostè però no hi ha res a fer.

La meva capacitat per confondre la ficció amb la realitat és tan poderosa que em fa l'efecte que no podré aixecar el vol.

De fet, he convençut el meu amic Max Brod perquè cremi les meves obres no publicades quan la mort se m'emporti a l'infern. Però és tan tossut que diu que la meva

contribució a la literatura universal és haver creat certs mons fantasmagòrics que cap altre escriptor pot intuir.

Per cert, he sentit a dir que hi ha una plaga d'insectes a Praga i que ja s'han esgotat tots els insecticides.

(Del narrador a Franz Kafka)

El seu problema radica en el fet que es veu oprimat pel conjunt de la societat i les seves institucions esclavistes. Per aquesta raó es considera “un bitxo *raro*”. De totes maneres li recomano la lectura d'un llibre de Kierkegaard que parla de *Langoixa*.

(De Franz Kafka al narrador)

No queda cap insecticida.

(Del narrador a Franz Kafka)

Estic de bona sort. Acabo de treure'm del cap la meva condició d'escarabat. Però haig de reconèixer que vostè és capaç que el lector dels seus llibres es posi en la pell del protagonista.

(De Franz Kafka al narrador)

Hi insisteixo: no queda cap insecticida.

(Del narrador a Franz Kafka)

Torni a llegir Kierkegaard, si us plau. Que encara no ha après la lliçó? “La classe de filosofia que un tria depèn de la classe d'home que un es pensa que és.”

(De Franz Kafka al narrador)

Estic molt agraït per les seves recomanacions, però la cosa empitjora.

He sortit de casa per comprar el diari i no he parat de trobar-me altres insectes que m'acusaven de llur transformació per culpa del meu llibre.

(Del narrador a Franz Kafka)

Senyor Kafka: vol deixar d'una punyetera vegada de fer l'animal i creure's de totes passades que vostè és un gran escriptor i que no s'ha d'agafar al peu de la lletra allò que escriu?

Penso que hauríem de trobar-nos abans que sigui massa tard i acabi embogint. Quin dia li va bé?

(De Franz Kafka al narrador)

Accedeixo a la seva proposta. Però amb qui dels dos està disposat a parlar, amb mi o amb la papallona?